

vandrende arbejdstagere fra Østeuropa både vil føre til højere arbejdsløshed blandt danske arbejdere og et større lønpres. Det burde også bekymre regeringen, da højere arbejdsløshed blandt danskerne vil føre til stigende sociale udgifter.

Set i lyset af de nye oplysninger om de vandrende arbejdstagere fra Østeuropa, ønsker spørgeren således på ny ministerens vurdering af denne problematik samt oplyst, hvad regeringen påtænker at gøre, såfremt antallet af vandrende arbejdstagere bliver signifikant højere, end det regeringen tidligere har sagt.

Spm. nr. S 3469

Til statsministeren (23/4 2004) af:

Frank Jensen (S):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at forsvarsministeren i forhold til sit virke i Kontroludvalget for efterretningstjenesterne over for Folketinget betjener sig af skiftende forklaringer vedrørende mistanken om brud på tavshedspligten med henblik på unddrage sig strafansvar efter straffelovens § 152?«

Spm. nr. S 3474

Til integrationsministeren (23/4 2004) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at irakiske statsborgere, der har fået afvist deres asylansøgning, sættes på »madkasseordning« i asylcentre, på trods af at de ikke kan hjemsendes, fordi Danmark ikke har indgået en aftale med den amerikanske administration i Irak om hjemsendelse?«

Spm. nr. S 3475

Til forsvarsministeren (23/4 2004) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvordan vil ministeren begrunde, at der er en sammenhæng mellem svaret i Folketingssalen den 21. april om at »Mine udtalelser den 14. april i år tog alene sigte på det forhold, at der mig bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra efterretningstjenesten vedrørende spørgsmålet om Iraks rådighed over masseødelæggelsesvåben«, og ministerens tidligere ytringer?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren undrer sig over diskrepansen mellem forsvarsministerens mange ytringer:

Citat 1: »... det var i september 2003 og senest den 15. marts i år, at udvalget vedrørende efterretningstjenesten fik lejlighed til en briefing af chefen for FE og jeg selv. Man fik oven i købet lejlighed til selv at gennemlæse de rapporter regeringen herunder statsministeren, har fået. Der er ikke nogen af medlemmerne af Kontroludvalget, som det jo hedder, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt.«
(TV 2 den 14. april kl. 22.00).

Citat 2: »... at mine udtalelser er blevet opfattet, som om jeg refererede fra møderne i Udvalget vedrørende efterretningstjenesterne. Det var bestemt ikke hensigten, ligesom det ikke var meningen at tage udvalgets medlemmer til indtægt for deres holdninger til spørgsmålet om en eventuel undersøgelse af grundlaget for den danske deltagelse i den militære aktion mod Irak.«
(brev til A. Baastrup & J. Trøjborg den 15. april 2004).

Citat 3: »Og hvis nogen føler, at de er blevet taget til indtægt for regeringens holdning, så har det heller ikke været hensigten. Og det er da rigtigt, at der blev stillet et par opklarende spørgsmål på det pågældende møde, men det var kun opklarende spørgsmål.«
(Berlingske Tidende 16. april 2004, s. 4).

Citat 4: »Jeg mener ikke at jeg har brudt nogen tavshedspligt. Man kan spørge, om tavshedspligten gælder alle. Hvis man læser loven, står der fem medlemmer og udvalgets sekretær. Så kan man diskutere, om det gælder den minister, der sidder på området. Det kan man overveje juridisk, og det er jeg ikke færdig med.«
(Svend Aage Jensby, Berlingske Tidende 17. april 2004, s. 5).

Spm. nr. S 3485

Til statsministeren (23/4 2004) af:

Martin Lidegaard (RV):

»Hvordan vil statsministeren sikre, at regeringens ministre overholder de samme retningslinjer for tavshed om Kontroludvalget vedrørende efterretningstjenesten, som udvalgets medlemmer og sekretær er underkastet?«